

Propuneri repertoriale ce se rețin

● În adaptarea și regia artistică a lui Constantin Dinischiotu, teatrul radiofonic a prezentat în premieră *Chițimia* de Ion Băeșu, text valoros, ocupînd un loc aparte în dramaturgia atît de bogată în titluri a scriitorului. Din aceeași familie cu *Vinovatul* sau *Iertarea*, piesa are adîncimea și gravitatea dureroasă a unei investigații în planul conștiinței, în straturi ascunse ale personalității, ale gîndului și trăirii omenești.

Bine inspirată în abordarea acestei meditații dramatice în care ideile, sensurile se cer descifrate cu finețe și transmise cu forță expresivă, regia a construit spectacolul radiofonic situînd în primul plan jocul actoricesc. Și distribuția, alcătuită cu exigență, cuprinzînd nume de rezonanță ale scenelor bucureștene — Radu Beligan, Octavian Cotescu, Rodica Tapalagă, George Constantin și Virgil Ogășanu —, a implinit cu strălucire sarcina artistică asumată.

● Adaptare radiofonică a piesei *Dinu* de Radu F. Alexandru, *Bun venit savrămas bun* se înscrie, de asemenea,

printre opțiunile repertoriale meritorii ale redacției teatrale. O recomandă atenției combustia de idei a dezbaterii despre existență, despre rosturile ei, privirea lucidă asupra amestecului de adevăr și convenție ce definește adesea relațiile dintre oameni, confruntarea între atitudinile și modele de viață diferite.

Montată corect, citită exact, piesa pierde totuși, în versiunea regizorală a lui Silviu Jicman, din acuitatea demonstrației, confruntarea își diminuează, într-o măsură, tensiunea. Interpretarea se definește și ea prin caracterul de profesionalitate, dar fără o pregnanță deosebită a contribuției artistice. Din distribuție au făcut parte: Adela Mărculescu, Monica Ghiuță, Corado Negreanu, Florin Călinescu, Dan Condurache ș.a.

● Valeriu Mardare, actor și autor dramatic destul de cunoscut în perioada antebelică (era jucat de principalele teatre ale României, una dintre piesele sale a beneficiat de regia lui G. M. Zamfirescu), a fost prezent în programul teatrului radiofonic cu piesa într-un act *Haidem la teatru*, în adaptarea lui Valentin Silvestru. Umorel joviș (nu lipsit, pe alocuri, de accente caustice), observația exactă a unor tipuri aparținînd mediului provincial, închegarea abilă a intrigii au fost bine valorificate de regie — Cristian Munteanu — și de interpreți — Radu Beligan, Rodica Tapalagă, Octavian Cotescu, Valeria Gagealov, Mitică Popescu, Rodica Popescu.

Cristina DUMITRESCU

NOTE

Mușatescu — intim

A apărut, în anul cînd dreptul coboritor din spița marelui „nenea Iancu” ar fi intrat în al nouălea deceniu, unul dintre cele mai fine volume memorialistice din literatura noastră: jurnalul lui Tudor Mușatescu (o primă parte). El este cuprins între coperțile volumului șapte de „Scrieri”, făcînd loc, întîi, „Vitrinelor toamnei” (1926),

versurile sonore, cantabile, infocate ale junelui licențiat în litere.

Alăturarea nu este întîmplătoare. Ochiul atent descoperă o legătură, prin ani, între lirismul debutului și poezia vieții cotidiene, pe care singuraticul bărbat al nopților de trudă la masa de lucru o trece, documentar, posterității.

„Cînd nu dorm noaptea, sînt foarte... deștept!”, cochetează cu sine dramaturgul, care, în anii 1945, 1948, 1950 și 1951, scrie febril jurnalul familiei și al relațiilor sale cu lumea scenei. „Personajele” sînt — printre alte multe —

Ion Iancovescu (mai ales), Sică Alexandrescu, V. Timuș, V. Eftimiu, Zaharia Stancu, fixate cu o peniță sagace, în linia de portret. Un moralist aspru cu sine, dulos cu prietenii, un dramaturg ce-și „pune în scenă” propria viață.

Așteptăm, cu îndreptățită nerăbdare, continuarea tipăririi memoriilor. Un model al genului, o revelație a arhivelor. Și o tristețe: iată, s-a ajuns la volumul șapte al operelor unui clasic al teatrului nostru. Greu, dar s-a ajuns. Cîte recenzii au consemnat această serie editorială?

I. N.